

WÓJT ZAŁUSKI

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ZAŁUSKI DLA TERENU WSI NIEPIEKŁA**

ZAŁUSKI, 2020R.

SPIS TREŚCI

1. Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami.....	4
1.1. Podstawa prawna i zakres opracowania.	4
1.2. Cel opracowania prognozy	4
1.3. Powiązania projektowanego dokumentu z innymi dokumentami i opracowaniami.	4
2. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy.....	5
3. Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.	5
3.1. Charakterystyka ogólna terenów objętych opracowaniem.....	5
3.1.1. Położenie geograficzne i administracyjne.	5
3.2. Rzeźba terenu.....	6
3.3. Budowa geologiczna.....	6
3.4. Wody powierzchniowe i podziemne.	6
3.5. Zasady odprowadzania i oczyszczania ścieków, w tym wód deszczowych i roztopowych pochodzących z zanieczyszczonych terenów utwardzonych	9
3.6. Ryzyko zagrożenia powodzią i jego skutków dla środowiska	9
3.7. Gleby.....	9
3.8. Różnorodność biologiczna.....	10
3.9. Świat roślin.	10
3.10. Świat zwierząt.	11
3.11. Klimat	11
3.12. Ryzyko wystąpienia ewentualnych poważnych awarii	12
3.13. Gospodarka odpadami, z uwzględnieniem segregacji odpadów i ich odzysku.....	12
3.14. Tereny objęte ochroną prawną.	12
3.15. Pomniki przyrody	20
3.16. Korytarze ekologiczne.	22
4. Projektowane funkcje terenu na tle obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego i obowiązującego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. ..	22
4.1. Obszar objęty granicami zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.....	22
4.2. Skutki dla środowiska wynikające z projektowanego przeznaczenia obszarów o różnych funkcjach	22
5. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.	22
6. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.	23
7. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczących obszarów podlegających ochronie na podstawie Ustawy z dnia 16 kwietnia o ochronie przyrody.	23
8. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby, w jakie te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu.....	23
9. Przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływanie bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru oraz na środowisko.....	25
9.1. Wpływ realizacji zmiany „Planu” na poszczególne elementy środowiska.....	25
9.2. Oddziaływanie na różnorodność biologiczną.....	25
9.3. Oddziaływanie na ludzi.	25
9.4. Oddziaływanie na zwierzęta.....	25

9.5.	Oddziaływanie na roślinność.....	25
9.6.	Oddziaływanie na wody podziemne i powierzchniowe.....	25
9.7.	Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne.....	25
9.8.	Oddziaływanie na powierzchnię ziemi i glebę.....	26
9.9.	Oddziaływanie na drożność korytarzy ekologicznych.....	26
9.10.	Oddziaływanie na krajobraz.....	26
9.11.	Oddziaływanie na klimat akustyczny oraz ochrona przed wibracjami i polami elektromagnetycznymi.....	26
9.12.	Oddziaływanie na zasoby naturalne.....	27
9.13.	Oddziaływanie na zabytki.....	28
9.14.	Oddziaływanie na dobra materialne.....	28
9.15.	Oddziaływanie na tereny objęte ochroną prawną.....	28
10.	Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.....	28
11.	Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.....	29
12.	Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.....	29
13.	Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.....	30
14.	Streszczenie w języku niespecjalistycznym.....	30

1. Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami.

1.1. Podstawa prawna i zakres opracowania.

Prognozę oddziaływania na środowisko zmiany „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Załuski dla terenu wsi Niepiekła” wykonano zgodnie z art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283 z późn. zm.).

Zakres i stopień szczegółowości „prognozy” został uzgodniony przez:

- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie pismem z dnia 24.06.2020 r., znak: WOOŚ-III.411.121.2020.JD;
- Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Płońsku pismem z dnia 12.06.2020 r. znak: ZNS.470.098.2020.04;

Zakres terytorialny opracowania obejmuje tereny objęte miejscowym planem oraz tereny sąsiednie w obszarze, na który mogłyby skutkować ustalenia niniejszej zmiany „Planu”.

Tereny objęte opracowaniem położone są w obrębie gruntów gminy Załuski.

Szczególną uwagę zwrócono na następujące zagadnienia:

- 1) wpływ projektowanej zmiany na tereny objęte ochroną prawną, w tym na obszary Natura 2000,
- 2) zapewnienie trwałości procesów przyrodniczych na obszarze objętych „Planem”,
- 3) eliminowanie lub ograniczanie zagrożeń i negatywnego oddziaływania na środowisko, w tym na zachowanie układu ciągów powiązań przyrodniczych i walory krajobrazowe obszaru oraz na zdrowie ludzi.

1.2. Cel opracowania prognozy

Celem opracowania prognozy oddziaływania na środowisko zmiany „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Załuski dla terenu wsi Niepiekła” jest identyfikacja i przewidywane oddziaływania realizacji tej zmiany na zdrowie ludzi oraz na środowisko biogeograficzne, w tym na obszary chronione – Natura 2000.

Prognoza zawiera opis środowiska oraz przewidywania jego zmian spowodowanych oddziaływaniem wprowadzanych do niego nowych czynników oraz określa możliwości i zasady ograniczenia potencjalnych znaczących oddziaływań na środowisko związanych z realizacją postanowień dokumentu. Ocena proponowanego zagospodarowania oparta jest na konieczności utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalnej gospodarki zasobami środowiska.

1.3. Powiązania projektowanego dokumentu z innymi dokumentami i opracowaniami.

Projektowany dokument ma powiązania z następującymi dokumentami i materiałami:

- Uchwałą Rady Gminy Załuski Nr 60/VIII/19 Rady Gminy Załuski z dnia 23 sierpnia 2019 r. w sprawie: przystąpienia do sporządzania zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Gminy Załuski dla terenu wsi Niepiekła.
- Opracowaniem ekofizjograficznym.
- „Planem Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego”, który został przyjęty

Uchwałą Nr 180/14 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 7 lipca 2014 roku.

- „Strategią Rozwoju Województwa Mazowieckiego do roku 2020 ” przyjętą Uchwałą Nr 78/06 Sejmiku Województwa Mazowieckiego w dniu 29 maja 2006 roku.
- Materiałami Okręgowej Dyrekcji Gospodarki Wodnej w Warszawie.
- Programem rewitalizacji gminy Załuski,
- Obowiązującymi planami zagospodarowania przestrzennego na terenie gminy Załuski.
- Geografią regionalną Polski, Kondracki J., wyd. Wydawnictwo Naukowe PWN, 1996r.

2. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy.

Posłużono się metodą opisową, obejmującą przedstawienie wpływu, a następnie ocenę stopnia i zakresu oddziaływania na środowisko inwestycji na różnych etapach ich realizacji.

Przygotowanie prognozy obejmowało następujące etapy:

- Etap I – obejmował przegląd dokumentów określających charakterystykę istniejącego stanu zasobów środowiska, uwzględniając w sposób szczególny przewidywane znaczące oddziaływanie oraz obszary prawnie chronione. Analizie poddano także akty prawa lokalnego, krajowego i wspólnotowego z zakresu ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju pod kątem skutków środowiskowych realizacji przedmiotowej zmiany.
- Etap II – dokonano analizy i oceny oddziaływań na poszczególne elementy środowiska ze względu na rodzaj i charakter oddziaływań (na etapie budowy i eksploatacji).

Na podstawie oceny dokonano podsumowania pod kątem oddziaływań pozytywnych, negatywnych, bezpośrednich, pośrednich, krótko, średnio i długoterminowych, odwracalnych i nieodwracalnych.

3. Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.

3.1. Charakterystyka ogólna terenów objętych opracowaniem.

3.1.1. Położenie geograficzne i administracyjne.

Gmina Załuski położona jest w województwie mazowieckim w powiecie płońskim. Liczba ludności gminy Załuski na koniec roku 2017 wynosiła 5682 osób. Powierzchnia gminy wynosi 108,5 km². Średnia gęstość zaludnienia to 53 osoby na km². Liczba ludności w latach 2002 – 2017 wzrosła o 3,6%. Wiodącą funkcją gminy jest rolnictwo rozwijające się na bazie gospodarstw indywidualnych.

Przez teren gminy przebiegają droga krajowa nr 7 relacji Warszawa – Gdańsk.

Według regionalizacji Kondrackiego gmina Załuski położona jest w zasięgu mezoregionu Wysoczyzna Płońska. Wysoczyzna Płońska to region naturalny w południowo-zachodniej części Niziny Północnomazowieckiej, między Równiną Raciąską na północy i Kotliną Warszawską na południu, a Pojezierzem Dobrzyńskim na zachodzie i Wysoczyzną Ciechanowską na wschodzie. Leży na prawym brzegu Wisły, pomiędzy ujściem Narwi a Płockiem. Zajmuje powierzchnię 1780 km².

Wysoczyzna Płońska stanowi równinę morenową zlodowacenia środkowopolskiego, urozmaiconą niewysokimi (do 163 m n.p.m.) wzgórzami kemowymi i morenowymi. Region ma charakter rolniczy.

Występuje tu niska lesistość. Obszar pozbawiony jest większych jezior i cechuje go ilość opadów niższa od średniej krajowej.

3.2. Rzeźba terenu.

Dominującym czynnikiem mającym wpływ na ukształtowanie terenu gminy Załuski miały procesy akumulacji glacialnej. Rzeźba terenu omawianego obszaru została ukształtowana przede wszystkim w stadiale Wkry, kiedy to po raz ostatni teren był pokryty lądolodem. W okresie tym wykształciły się tu moreny czołowe, moreny martwego lodu i inne utwory glacialne oraz charakterystyczne dla recesji lodowca osady wytopiskowe i wodnolodowcowe. Omawiany obszar jest płaski, brak jest tu form morfologicznych. Położony jest na rzędnej około 114,5 m npm. wykazuje lekkie nachylenie w kierunku południowym.

3.3. Budowa geologiczna.

Obszar gminy pokrywają utwory czwartorzędowe. Największe powierzchnie pokrywają:

- gliny zwałowe (morenowe),
- piaski i żwiry lodowcowe i wodnolodowcowe,
- iły i mułki.

Pod względem wiekowym odpowiadają one stadiowi północnomazowieckiemu zlodowacenia środkowopolskiego.

Mniejsze powierzchnie zajmują tworzące się w okresie ostatniego zlodowacenia i w holocenie:

- osady eluwialne,
- osady rzeczne,
- osady organogeniczne.

Całkowita miąższość utworów czwartorzędowych wynosi od 20 do ponad 100 metrów. Niżej występujące utwory trzeciorzędowe mają około 120 - 150 m miąższości. Są to:

- iły plioceńskie o zmiennej miąższości, dochodzącej do 60-100 m - ze względu na zaburzenia glacictektoniczne strop tych utworów może być wymieszany z leżącymi wyżej osadami czwartorzędowymi,
- utwory miocenijskie o miąższości ok. 30 m (piaski kwarcowe z wkładkami węgla brunatnego przewarstwione iłami i mułkami),
- utwory oligocenijskie o miąższości 15 - 35 m (piaski morskie i muły).

Strop utworów mezozoicznych znajduje się na głębokości ok. 250 - 300 m, a ich spąg na głębokości ok. 2700-2800 m.

Podłoże obszaru gminy w większości budują grunty nośne. Grunty słabonośne, nie nadające się do bezpośredniego posadowienia fundamentów, występują jedynie w obrębie zagłębień terenowych oraz w dnach dolin rzecznych.

Teren gminy Załuski nie należy do zasobnych w surowce mineralne. Występują tu jedynie złoża kruszywa naturalnego (piasku). Są to złoża pochodzenia czwartorzędowego, leżące poza obszarem chronionego krajobrazu.

3.4. Wody powierzchniowe i podziemne.

Głównym elementem układu hydrologicznego gminy Załuski są następujące ciek wodne: Suchodołka, Struga spod Strzembowa, Naruszewka.

Teren gminy Załuski pod względem hydrologicznym znajduje się w dorzeczu środkowej Wisły. Pokryty jest siecią wód powierzchniowych: rzek, strumieni i rowów melioracyjnych. Ogólna powierzchnia gruntów,

jakie zajmują wody powierzchniowe płynące i stojące łącznie z gruntami pod wodami wynosi 32,9355 ha w tym: wody stojące – 0,19 ha; wody płynące – 3,2 ha, rowy – 29,54 ha.

Największym ciekim jest Naruszewka, prawobrzeżny dopływ Wkry. Rzeka posiada swoje źródło w rejonie Radzymina (Gmina Naruszewo). W 98 % swojej długości rzeka jest nieuregulowana. Powierzchnia jej dorzecza wynosi 120 km², zaś całkowita długość rzeki to 23 km. Od źródeł do 15 km Naruszewka charakteryzuje się dużymi spadkami poprzecznymi i znacznym spadkiem podłużnym. Otulinę rzeki stanowią użytki zielone i grunty orne, a koryto jest bujnie zakrzaczone i zarośnięte drzewami, z licznymi przetasowaniami w postaci powalonych drzew. Średni spadek podłużny rzeki – 0,5 ÷ 0,8‰. Wzdłuż koryta masowo rośnie olszyna. Roślinność wodna, to głównie moczarka kanadyjska (*Elodea canadensis*), włosienicznik (*Ronunculum* sp), mech zdrojowy. Z bezkręgowców wodnych występują: wyptawek biały (*Dendrocoelum lacteum*), gąbki – nadecznik (*Euspongilla lacustris*), kietże (*Gammarus* sp). Obecność bezkręgowców wodnych w Naruszewce jest duża i rzadko spotykana w innych rzekach Mazowsza. Dolina rzeki tylko w górnej części zlewni jest zmeliorowana. Zabiegi hydrotechniczne konserwacji rzeki ograniczają się do usuwania większych zatorów i przetamowań.

Drugim ciekim jest Suchodółka, która posiada swoje źródło w środkowej części Gminy Załuski. Ciek ten posiada jeden prawobrzeżny bezimienny dopływ. Wody tych cieków płyną w dobrze wykształconych dolinach, a następnie w pobliżu wschodniej granicy gminy - w okolicach wsi Kroczewo giną w utworach przepuszczalnych wyścielających dno doliny.

Wśród jednostek hydrograficznych II rzędu przeważająca część Gminy leży w obszarze zlewni Narwi (dział wodny II rzędu przebiega poniżej miejscowości: Naborowo, Naborówiec, Gostolin, Kroczewo).

Za pomocą Strugi wody z południowej części gminy odprowadzone są bezpośrednio do Wisły.

Niektóre z fragmentów wymienionych cieków posiadają sztucznie pogłębione, wyprofilowane koryta ułatwiające spływ wody. Zasilane są w wodę poprzez nieliczne, o niewielkich przepływach boczne dopływy.

W rejonie miejscowości: Smólsk, Sadówiec, Gostolin, Złotopolice występują niewielkie zbiorniki wodne naturalnego pochodzenia, wypełniające dna zagłębień wytopiskowych. Są to płytkie zbiorniki zarastające o mulistym i grząskim dnie. Na terenie Gminy Załuski występują również zbiorniki wodne pochodzenia antrpogenicznego w Szczytnie i Kroczewie, powstałe na skutek spiętrzenia wód w rzekach. Są to zbiorniki o znaczeniu lokalnym.

Na terenie gminy, podobnie jak w większości województwa mazowieckiego, występuje deficyt wód powierzchniowych spowodowany zmniejszeniem naturalnej retencji gruntowej poprzez wylesienia, małe ilości zadrzewień, osuszanie bagien, torfowisk i użytków rolnych.

Badania Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Warszawie pozwalają określić stan czystości wód Mazowsza jako niezadawalający spowodowany głównie wskaźnikami biologicznymi (makrofity, okrzemki) i zanieczyszczeniami fizykochemicznymi (związki azotu, węgla, fosforu). Z informacji WIOŚ delegatury w Ciechanowie wynika, że nie ma prowadzonych badań wód powierzchniowych i podziemnych na terenie Gminy Załuski.

Wody podziemne

Na terenie Gminy Załuski wody podziemne rozpoznane zostały w utworach trzeciorzędowych i czwartorzędowych. Wśród osadów trzeciorzędowych warstwy wodonośne występują w utworach miocenu na głębokości 150 m i oligocenu na głębokości 220 m. Woda z oligoceńskiego poziomu wodonośnego charakteryzuje się dobrą jakością, natomiast woda z poziomu mioceńskiego, mimo znacznej wydajności, nie nadaje się do zaopatrzenia ludności w wodę z uwagi na brunatne zabarwienie pyłem węglowym.

Podstawowe znaczenie dla zaopatrzenia w wodę mają czwartorzędowe poziomy wodonośne. Z rozpoznania warunków hydrogeologicznych wynika, że na analizowanym terenie w większości występują

korzystne warunki zaopatrzenia w wodę tj. są możliwości uzyskania z pojedynczego otworu wody w wysokości 40 - 100 m³/h.

Najkorzystniejsze warunki występują w północno - zachodniej części Gminy, w rejonie miejscowości Szczytno - Szczytniki oraz w części wschodniej gminy tj. na wschód od linii Smólska - Załuski - Gostolin, gdzie stwierdzono istnienie doliny zasobnej w wodę podziemną. Główny poziom wodonośny występujący na głębokości 50 - 90 m związany jest z utworami czwartorzędowymi związanymi ze zlodowaczeniem środkowopolskim i południowopolskim - piaskami oraz piaskami i żwirami. Stanowi on źródło zaopatrzenia w wodę wodociągów zbiorowych. Miąższość warstw wodonośnych jest zróżnicowana - od kilku do kilkudziesięciu metrów. Wydajność płytszych warstw wodonośnych jest niższa, a ich przestrzenne rozmieszczenie jest stosunkowo słabo rozpoznane z uwagi na nieliczne udokumentowane wiercenia.

Zasoby wód podziemnych w części północnej i południowej gminy są o wydajności 10 - 40 m³/h/otwór, natomiast w części środkowej, w rejonie wsi Przyborowice - Karolinowo oraz Olszyny - Naborowo istniejąca możliwość uzyskania maksymalnej wydajności około 10m³/godz. z pojedynczego otworu, co świadczy o deficycie wód podziemnych w tym rejonie.

W związku ze zróżnicowanym wykształceniem osadów czwartorzędu nieomal na całym obszarze ich zalegania istnieją warunki do obecności kilku poziomów wodonośnych. Stwierdzono występowanie jednej, dwóch lub lokalnie trzech warstw wodonośnych. Wody podziemne charakteryzują się zarówno swobodnym (wody gruntowe), jak i napiętym (wody wgłębne) lustrem wody. Swobodne zwierciadło wód gruntowych cechuje utwory przepuszczalne nieizolowane od stropu występowaniem warstwy osadów nieprzepuszczalnych (glin, ilów).

W/g danych Zakładu Usług Wodnych dla Potrzeb Rolnictwa w Mławie, odpowiadającego za eksploatację ujęć wody i dostarczeniu wody pitnej dla mieszkańców woda surowa z ujęcia w Szczytnie, zawierała ponadnormatywne ilości żelaza, manganu, nie odpowiadała także normom mętność i barwa. Podobnie woda surowa w Kroczewie zawierała ponadnormatywne zawartości żelaza, manganu, amoniaku, nie odpowiadała normom mętność i barwa.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami prowadzi się badania wody po uzdatnianiu, kierowanej do sieci wodociągowej. Wyniki badań prowadzonych każdego roku pokazują, że woda w zakresie oznaczonych parametrów spełnia wymagania określone w rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do picia.

Na terenie województwa mazowieckiego wody podziemne są mniej zanieczyszczone niż wody powierzchniowe (w 2009 r. – na 22 punkty badawcze tylko w 4 punktach woda była zagrożona niespełnieniem celów środowiskowych jednolitych części wód podziemnych – w powiecie płońskim w miejscowości Gościmin Wielki – JCW Pd Nr 49 III klasa wód – przekroczone normy żelaza, manganu).

Wody podziemne województwa mazowieckiego nie mają wód bardzo dobrej jakości, a zdecydowana część należy do klasy III – ze względu na wysokie stężenia związków azotu, węglowodorów, węgla organicznego.

Z badań prowadzonych przez byłą WSSE w Ciechanowie (na terenie Gminy Załuski nie ma punktów badawczych jakości wód podziemnych w ramach monitoringu krajowego i wojewódzkiego) wynika, że woda w studniach kopanych jest często skażona bakteriologicznie i chemicznie (ponadnormatywna zawartość związków azotu).

Pierwszy, przypowierzchniowy poziom wodonośny narażony jest na skażenie zanieczyszczeniami z powierzchni, co jest konsekwencją intensywnego stosowania nawozów mineralnych oraz niewłaściwej gospodarki ściekowej, w związku z:

- płytkim zaleganiem wody gruntowej na znacznej części terenu,
- występowaniem obszaru o słabej izolacyjności gruntowej warstw wodonośnych (utwory nieprzepuszczalne do 2 m lub utwory przepuszczalne do 5 m) w zachodniej części Gminy w rejonie wsi Słotwin i Przyborowice,

- niską wydajnością oraz często złą jakością.

Poziom ten nie nadaje się do zaopatrzenia ludności w wodę do picia i na potrzeby bytowo – gospodarcze.

3.5. Zasady odprowadzania i oczyszczania ścieków, w tym wód deszczowych i roztopowych pochodzących z zanieczyszczonych terenów utwardzonych

Sieć wodociągowa jest bardzo dobrze rozwinięta. Stosunek zwodociągowania na poziomie prawie 100% jest wskaźnikiem bardzo dobrym i zapewnia odpowiedni komfortowe warunki dla mieszkańców w tym względzie. Podobnie wygląda sytuacja z przyłączami gdzie w ramach dostępnej sieci przyłączonych jest 98, 6% gospodarstw domowych.

Na terenie gminy Załuski funkcjonują dwa ujęcia wiejskie: Kroczewo i Szczytno. Głównym źródłem zaopatrzenia mieszkańców w wodę jest stacja w Szczytnie, zbudowana w 1986-1987 r. Stacja zaopatruje w wodę 21 sołectw: Szczytno, Szczytniki, Nowe Wrońska, Stare Wrońska, Słotwin, Nowe Olszyny, Stare Olszyny, Sadówiec, Zdunowo, Załuski, Stróżewo, Przyborowice Dolne, Przyborowice Górne, Karolinowo, Smulska, Michałowek, Koryciska, Wilamy, Falbogi Wielkie, Wojny. Aktualnie stacja posiada 2 studnie głębinowe o gł. 90 i 5 m, odzieniające (2 szt.), odmanganiacze (2 szt.), sprężarki (2 szt.), chloratory (2 szt.), pompy G-90 i G-80. Jej maksymalna wydajność wynosi 55 m³/h., 800 m³/dobę. Brak deszczu w okresie 2-3 tygodni powoduje zwiększony pobór wody we wsiach Stare Olszyny i Sadówiec. W związku z czym w tych sołectwach odczuwalne są spadki ciśnienia wody, w związku z czym należy przeprowadzić modernizację stacji z zastosowaniem odpowiednich rozwiązań technicznych. W skład ujęcia wody zaopatrującego SUW w Kroczewie wchodzi dwie studnie: Nr 3 (podstawowa) oraz studnia Nr 2 (awaryjna). Stacja Uzdatniania Wody w Kroczewie została wybudowana w latach 1971-72, w roku 2017 przeprowadzono modernizację Stacji Uzdatniania Wody. Wydajność stacji wynosi 24,0 m³/ h, 300 m³/ dobę. Obecnie ujęcie wodociągowe w Kroczewie dostarcza wodę do 11 miejscowości: Gostolin, Sobole, Niepiekła, Kamienica, Kamienica Wygoda, Naborówiec, Naborowo, Naborowo Parcele, Sadówiec (3 odbiorców), Kroczewo, Złotopolice.

Obecnie na terenie gminy Załuski brak jest sieci kanalizacyjnej oraz oczyszczalni ścieków komunalnych. W Gminie Załuski w ostatnich latach ilość wytwarzanych ścieków komunalnych systematycznie wzrasta w następstwie dynamicznego wodociągowania wsi. W związku z całym zwodociągowaniem gminy, zadaniem priorytetowym stało się wyposażenie gospodarstw posiadających instalacje wodna w kanalizację.

Po dokonaniu wielowariantowej analizy rozwiązań gospodarki ściekowej pod względem technicznym jak i ekonomicznym, gmina Załuski podjęła decyzje o realizacji projektu pt.: „Budowa oczyszczalni przydomowych”. Są to oczyszczalnie biologiczne, zintegrowane. Pod koniec 2015 r. liczba oczyszczalni przydomowych wynosiła 23 sztuki a bezodpływowych, szczelnych zbiorników na nieczystości ciekłe – 612 sztuk.

3.6. Ryzyko zagrożenia powodzią i jego skutków dla środowiska

Na terenie gminy Załuski nie zostały udokumentowane zagrożenie powodziowe oraz nie zostały oznaczone na mapach zagrożenia powodziowego, które zostały opublikowane na Hydroportalu KZGW.

Głównym elementem układu hydrologicznego gminy Załuski są następujące cieki wodne: Suchodołka, Struga spod Strzembowa, Naruszewka.

Na terenie gminy Załuski nie stwierdzono obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi.

3.7. Gleby.

Pokrywą glebową gminy tworzą utwory wytworzone przeważnie z glin moreny dennej w różnym stopniu odgórnie spłaszczonych. Typologia gleb jest zróżnicowana. Część północna odznacza się przewagą gleb brunatnych wyługowanych na piaskach gliniastych i glinach lekkich. W części wschodniej i południowej dominują gleby brunatne na piaskach luźnych i piaskach gliniastych oraz gleby pseudobielicowe na piaskach gliniastych. W części zachodniej występują gleby brunatne wyługowane wytworzone z piasków średnich i

pyłów oraz gleby biellicowe i pseudobiellicowe na pyłach i piaskach giniastych.

W dolinie rzeki Naruszewki i jej dopływach oraz innych zagłębieniach występują gleby typu mady, czarne ziemie zdegradowane wytworzone na pyłach lub piaskach gliniastych a także gleby mułowo- torfowe podścielone piaskiem luźnym, pyłem lub gliną.

Pod względem przydatności rolniczej dominują gleby zaliczane do kompleksów 5-go (żytni dobry), i 6-go (żytni słaby), które zajmują ok. 65% gruntów ornych i występują na obszarze całej gminy.

Obszary gleb bardzo dobrych i dobrych kompleksów 2-go (pszenny dobry), 4-go (pszenno-żytni) i 8-go (zbożowo-pastewny mocny) stanowią ok. 30% gruntów ornych. Gleby takie posiadają dość dobrze wykształcony poziom orno-próchniczny, odczyn obojętny lub słabo alkaliczny, w większości prawidłowe stosunki wodne. Nadają się pod uprawę wszystkich roślin łącznie z warzywami. Zwarte skupiska takich gleb występują w zachodniej (Słotwin, Zdunowo, Kamienica, Załuski) oraz północnej (Szczytno, Wrońska) części gminy. Mniejsze płaty spotyka się w rejonie południowo- zachodnim (Wojny, Kroczewo, Koryciska).

Gleby najniższe jakościowo zaliczane do kompleksu 7-go (żytni bardzo słaby) zajmują ok. 2% gruntów ornych i tworzą niewielkie izolowane płaty występujące w pobliżu wsi Karolinowo, Olszyny Nowe.

Łąki i pastwiska zajmują stosunkowo małe powierzchnie i koncentrują się głównie wzdłuż cieków (północna część gm.). W większości zaliczane są do kompleksu 2-go (użytki zielone średnie).

W strukturze użytkowania powierzchni ziemi dominuje zagospodarowanie rolnicze.

3.8. Różnorodność biologiczna.

W graniach gminy Załuski występują następujące obszarowe formy ochrony przyrody:

- Krysko-Joniecki Obszar Chronionego Krajobrazu,
- Naruszewski Obszar Chronionego Krajobrazu.

3.9. Świat roślin.

Przekształcenia szaty roślinnej pod wpływem działalności gospodarczej, zabiegów melioracyjnych i innych doprowadziły do ukształtowania krajobrazu charakterystycznego dla rejonów typowo rolniczych. W krajobrazie dominują pola uprawne oraz zabudowa zwarta i rozproszona wraz z towarzyszącą jej zielenią (rośliny uprawne i ozdobne) oraz zbiorowiska chwastów ruderalnych. Niewielkie powierzchnie przypadają na półnaturalne zbiorowiska łąkowe i bagienne, ograniczone do pasów wzdłuż cieków oraz rozproszonych płatów w zagłębieniach bezodpływowych.

Na terenie opracowania tereny lasów i zadrzewień zajmują 942 ha co stanowi 8,4% ogólnej powierzchni. Gmina odznacza się bardzo niskim stopniem lesistości (powiat płoński - 13,2%, województwo mazowieckie - 22%). Problemem nie mniej ważnym niż niska lesistość w gminie jest znaczne rozdrobnienie i rozproszenie kompleksów leśnych. W strukturze władania dominują lasy państwowe - 546 ha zarządzane przez Nadleśnictwo Płońsk. Większe kompleksy leśne (nie kontaktujące się bezpośrednio z innymi kompleksami) występują w środkowej części gminy w rejonie miejscowości gminnej oraz w części południowej - Uroczysko Złotopolice.

Przeważająca część lasów posiada drzewostan sztucznie wprowadzony, typu jednowiekowych i jednowarstwowych monokultur, wśród których dominują drzewostany sosnowe. Gatunkami uzupełniającymi są: brzoza, dąb, grab i olcha. Drzewostan pochodzący z naturalnego odnowienia występuje na siedliskach podmokłych (olcha) oraz sporadycznie jako domieszka w starszych kompleksach leśnych (brzoza, dąb, grab).

Wiek drzewostanu nie przekracza na ogół 50 lat - są to głównie młodniki, drągowiny i młode drzewostany w wieku nieprodukcyjnym. Drzewostany starsze występują w lasach łęgowych oraz w lasach Gostolin i Uroczysku Złotopolice.

W obrębie gminy Załuski funkcjonuje system powiązań przyrodniczych bazujący na trzech podstawowych elementach:

- kompleksach leśnych i zadrzewieniach stanowiących rejony swobodnej migracji faunistycznej,

- dolinkach bocznych oraz obniżeniach i zagłębieniach bezodpływowych umożliwiających lokalne migracje faunistyczne oraz powiązania obiektów przyrodniczych w skali miejscowej. Ciągi te łączą się z ciągiem powiązań przyrodniczych o znaczeniu krajowym (wg koncepcji ECONET) funkcjonującym w dolinie Wkry oraz z ciągiem powiązań o znaczeniu międzynarodowym w dolinie Wisły,
- terenach niedostępnych (mokradłach) funkcjonujących jako lokalne ostoje faunistyczne i lęgowska ptaków.

Zasadniczym uwarunkowaniem, wynikającym z potencjału siedlisk, jest wykorzystanie jego naturalnych możliwości do optymalizacji zarówno gospodarki rolnej. W przypadku kierunku rozwoju funkcji rolnej gminy jako wiodącej i priorytetowej należy przestrzegać zgodności zasobów biotycznych (naturalnych) z kierunkami produkcji rolnej.

Rozwijając funkcje dodatkowe - turystyczne i rekreacyjne należy zwrócić uwagę na zwiększenie odporności drzewostanów oraz walorów krajobrazowych, poprzez zwiększenie różnorodności biologicznej zbiorowisk roślinnych. Można osiągnąć ten cel poprzez stopniową, ukierunkowaną przebudowę drzewostanów zgodnie z potencjałem siedliskowym.

Z uwagi na dużą wartość przyrodniczą zadrzewień w krajobrazie otwartym, zwiększenie powierzchni lasów winno być ważnym elementem gospodarki na najłagodniejszych gruntach rolnych, przy realizacji koncepcji ekologicznie zrównoważonego rozwoju gminy. Ważnym jej elementem będzie również zachowanie zadrzewień i zakrzewień śródpolnych.

Należy także podjąć działania zmierzające do odnowienia zakrzewień i zadrzewień wzdłuż zmeliorowanych odcinków cieków w celu podniesienia bioróżnorodności, zachowania ostoje i stanowisk lęgowych dla zwierząt, a także stworzenia naturalnego systemu oczyszczania wód spływających z terenów rolniczych, zachowując jednocześnie dostęp do zmeliorowanych cieków celem prawidłowej ich konserwacji. Zadrzewienia takie mogą neutralizować nawet do 30% spadek koncentracji azotanów w przepływających przez nie wodach.

Podobnie duże znaczenie posiadają obszary podmokłe ze zbiorowiskami roślinności bagiennej, charakteryzujące się nie tylko dużą bioróżnorodnością, ale także dużymi zdolnościami jako filtry przechwytyjące związki chemiczne rozpuszczone w wodzie, a także spływające z pól.

3.10. Świat zwierząt.

W Gminie Załuski występują cenne i zagrożone gatunki roślin, zwierząt i grzybów, które są prawnie chronione. Wiele gatunków zamieszkuje w/w tereny prawnie chronione (obszary chronionego krajobrazu, użytki ekologiczne), niektóre występują na terenach, gdzie brak prawnej ochrony. Zmiany w użytkowaniu ziemi, przekształcanie siedlisk i naturalna sukcesja zachodząca w zbiorowiskach roślinnych, presja komunikacyjna i budowlana prowadzą do przeobrażeń w składzie gatunkowym i liczebności zwierząt i roślin, zaniku różnorodności biologicznej.

3.11. Klimat

Gmina Załuski – wg regionalizacji klimatycznej Polski położona jest w północno-wschodniej części dzielnicy klimatycznej środkowej (VII) i północnej części regionu agroklimatycznego Krainy Wielkich Dolin (C).

Na terenie Gminy Załuski przeważają wiatry o kierunkach zachodnich (W) i południowo zachodnich (SW). Najbardziej występującym kierunkiem wiatrów jest północno – wschodni. Średnia prędkość wiatru wynosi od 2 do 5 m/s, ale bywają także wiatry o większych prędkościach. Wiatry silne występują sporadycznie (w miesiącach listopad – kwiecień). Dość często występują cisze.

Temperatura powietrza nie wykazuje istotnego zróżnicowania lokalnego. Średnia temperatura roczna wynosi (7,3°C). Najchłodniejszym miesiącem roku jest luty ze średnią temperaturą powietrza (-3,7°C). Najcieplejszym miesiącem roku jest lipiec ze średnią temperaturą powietrza (+17,8°C).

Na podstawie obserwacji meteorologicznych z wielolecia przyjmuje się, że okres wegetacyjny w Gminie Załuski wynosi średnio 210 ÷ 220 dni. Średnia roczna suma opadów atmosferycznych utrzymuje się poniżej

500 mm, co stanowi najmniejszy średni opad roczny w Polsce (wielkość opadów jest rozłożona nierównomiernie w ciągu roku). Wielkość i częstość występujących opadów ma istotny wpływ na zasoby wodne w glebie, wilgotność powietrza i wymywanie zanieczyszczeń. Pokrywa śnieżna utrzymuje się średnio 50 ÷ 60 dni w roku. Natomiast dni z przymrozkiem jest średnio 100 ÷ 110 w roku. Ostatnimi laty, ze względu na zmiany klimatu, sytuacje wyżej opisane, są nieco inne.

3.12. Ryzyko wystąpienia ewentualnych poważnych awarii

W granicach objętych sporządzaną zmianą nie ma zakładów zaliczonych do zakładów o dużym ryzyku (ZDR) wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, zgodnie z kryteriami ilościowo-jakościowym określonymi w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 9 kwietnia 2002 r. w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

3.13. Gospodarka odpadami, z uwzględnieniem segregacji odpadów i ich odzysku

Ilość odpadów komunalnych wytworzonych na terenie gminy Załuski (2012 r.) wynosi 49 kg/1 mieszkańca (170,2 ton na rok). W tym z gospodarstw domowych jest to 32 kg na 1 mieszkańca (111 ton na rok).

Na terenie gminy nie funkcjonują żadne składowiska odpadów wyposażone (także nie wyposażone) w instalacje do odzysku ani unieszkodliwiania odpadów.

Odpady unieszkodliwianie poprzez składowanie są deponowane docelowo na wyznaczonych regionalnych składowiskach odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne (RSO).

Gmina Załuski należy do Regionu – Zachodniego (Ciechanowsko – Płockiego).

Na terenie regionu zachodniego istnieją 3 regionalne instalacje MBP:

- Składowisko odpadów w Płońsku – o przepustowości części mechanicznej 60 000 [Mg/rok], przepustowości części biologicznej 28 820 [Mg/rok].
- Składowisko odpadów w Wiśniewie – o przepustowości części mechanicznej 100 000 [Mg/rok], przepustowości części biologicznej 100 000 [Mg/rok].
- Składowisko odpadów w Sterej Białej – o przepustowości części mechanicznej 60 000 [Mg/rok], przepustowości części biologicznej 35 000 [Mg/rok].

Dla Ciechanowsko - Płockiego Regionu Gospodarki Odpadami, w którym położona jest gmina Załuski, wyznaczono, jako obiekty zastępcze, następujące składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne:

- Składowisko odpadów w Płońsku – pojemność pozostała do wypełnienia 105 285 m³ (RIPOK).
- Składowisko odpadów w Ciechanowie – pojemność pozostała do wypełnienia 98 800 m³ (RIPOK).

Regionalna kompostownia odpadów zielonych i innych odpadów ulegających biodegradacji zbieranych selektywnie w regionie zachodnim:

- Składowisko odpadów w Sochaczewie – zdolność przerobowa roczna 2 300 [Mg/rok].

3.14. Tereny objęte ochroną prawną.

W graniach gminy Załuski występują następujące obszarowe formy ochrony przyrody:

- Krysko-Joniecki Obszar Chronionego Krajobrazu,
- Naruszewski Obszar Chronionego Krajobrazu.

Dla obydwu obszarów ustanowione są zasady funkcjonowania w rozporządzeniach Wojewody Mazowieckiego:

Rozporządzenie Nr 22 Wojewody Mazowieckiego z dnia 15 kwietnia 2005 r. w sprawie Krysko-Jonieckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Krysko- Joniecki Obszar Chronionego Krajobrazu, obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem, a także pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych. Obszar o całkowitej powierzchni 9203,4ha położony jest na terenie powiatu płońskiego w gminach: Sochocin, Joniec, Naruszewo, Płońsk, Załuski.

Poniżej zasady:

Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów leśnych:

- 1) utrzymanie ciągłości i trwałości ekosystemów leśnych; niedopuszczanie do ich nadmiernego użytkowania;
- 2) wspieranie procesów sukcesji naturalnej przez inicjowanie i utrwalanie naturalnego odnowienia o składzie i strukturze odpowiadającej siedlisku; tam gdzie nie są możliwe odnowienia naturalne - używanie do odnowień gatunków miejscowego pochodzenia przy ograniczaniu gatunków obcych rodzimej flory czy też modyfikowanych genetycznie;
- 3) zwiększanie udziału gatunków domieszkowych i biocenotycznych; tworzenie układów ekotonowych z tych gatunków;
- 4) pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, przestojów, drzew dziuplastych oraz części drzew obumarłych aż do całkowitego ich rozkładu;
- 5) zwiększanie istniejącego stopnia pokrycia terenów drzewostanami, w szczególności na terenach porolnych tam, gdzie z przyrodniczego i ekonomicznego punktu widzenia jest to możliwe; sprzyjanie tworzeniu zwartych kompleksów leśnych o racjonalnej granicy polno-leśnej; tworzenie i utrzymywanie leśnych korytarzy ekologicznych ze szczególnym uwzględnieniem możliwości migracji dużych ssaków;
- 6) utrzymywanie, a w razie potrzeby podwyższanie poziomu wód gruntowych, w szczególności na siedliskach wilgotnych i bagiennych, tj. w borach bagiennych, olsach i łęgach; budowa zbiorników małej retencji jako zbiorników wielofunkcyjnych, w szczególności podwyższających różnorodność biologiczną w lasach;
- 7) zachowanie i utrzymywanie w stanie zbliżonym do naturalnego istniejących śródleśnych cieków, mokradeł, polan, torfowisk, wrzosowisk oraz muraw napiaskowych; niedopuszczanie do ich nadmiernego wykorzystania dla celów produkcji roślinnej lub sukcesji;
- 8) zwalczanie szkodników owadzych i patogenów grzybowych, a także ograniczanie szkód łowieckich poprzez zastosowanie metod mechanicznych lub biologicznych; stosowanie metod chemicznego zwalczania dopuszcza się tylko przy braku innych alternatywnych metod;
- 9) stopniowe usuwanie gatunków obcego pochodzenia, chyba że zaleca się ich stosowanie w ramach przyjętych zasad hodowli lasu;
- 10) ochrona stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów; w przypadkach stwierdzenia obiektów i powierzchni cennych przyrodniczo (stanowiska rzadkich i chronionych roślin, zwierząt, grzybów oraz pozostałości naturalnych ekosystemów) wnioskowanie do właściwego organu o ich ochronę;
- 11) kształtowanie właściwej struktury populacji zwierząt, roślin i grzybów stanowiących komponent ekosystemu leśnego;
- 12) opracowanie i wdrażanie programów czynnej ochrony oraz reintrodukcji i restytucji gatunków rzadkich, zagrożonych;
- 13) wykorzystanie lasów dla celów rekreacyjno-krajoznawczych i edukacyjnych w oparciu o wyznaczone szlaki turystyczne oraz istniejące i nowe ścieżki edukacyjno-przyrodnicze wyposażone w elementy infrastruktury turystycznej i edukacyjnej zharmonizowanej z otoczeniem;

14) prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, w szczególności poprzez dostosowanie liczebności populacji zwierząt łownych związanych z ekosystemami leśnymi do warunków środowiskowych.

Ustalenia dotyczące czynnej ochrony nieleśnych ekosystemów lądowych:

- 1) przeciwdziałanie zarastaniu łąk, pastwisk i torfowisk poprzez koszenie i wypas, a także mechaniczne usuwanie samosiewów drzew i krzewów na terenach otwartych, a w razie konieczności także karczowanie z usunięciem biomasy z pozostawieniem kęp drzew i krzewów;
- 2) propagowanie wśród rolników działań zmierzających do utrzymania trwałych użytków zielonych w ramach zwykłej, dobrej praktyki rolniczej, a także Krajowego Programu Rolnośrodowiskowego - zgodnie z wymogami zbiorowisk łąkowych; propagowanie dominacji gospodarstw prowadzących produkcję mieszaną, w tym preferowanie hodowli bydła opartej o naturalny wypas metodą pastwiskową; zalecana jest ochrona i hodowla lokalnych starych odmian drzew i krzewów owocowych oraz ras zwierząt; promowanie agroturystyki i rolnictwa ekologicznego;
- 3) maksymalne ograniczanie zmiany użytków zielonych na grunty orne; niedopuszczanie do przeorywania użytków zielonych; propagowanie powrotu do użytkowania łąkowego gruntów wykorzystywanych dotychczas jako rolne wzdłuż rowów i lokalnych obniżen terenowych;
- 4) prowadzenie zabiegów agrotechnicznych zgodnie z wymogami zbiorowisk i zasiedlających je gatunków fauny, zwłaszcza ptaków (odpowiednie terminy, częstotliwość i techniki koszenia), w tym powrót do tradycyjnego użytkowania (koszenie ręczne) oraz opóźnianie pierwszego pokosu po 15 lipca, a w przypadku łąk wilgotnych koszenie we wrześniu z pozostawieniem pojedynczych stogów siana na ich obrzeżach do końca lata;
- 5) preferowanie ochrony roślin metodami biologicznymi;
- 6) ochrona zieleni wiejskiej: zadrzewień, zakrzewień, parków wiejskich, oraz kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego poprzez ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień śródpolnych i przydrożnych;
- 7) zachowanie śródpolnych torfowisk, zabagnień, podmokłości oraz oczek wodnych;
- 8) zachowanie zbiorowisk wydmych, śródpolnych muraw napiaskowych, wrzosowisk i psiar;
- 9) melioracje odwadniające, w tym regulowanie odpływu wody z sieci rowów, dopuszczalne tylko w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, jednak z bezwzględnym zachowaniem w stanie nienaruszonym terenów podmokłych, w tym torfowisk i obszarów wodno-błotnych oraz obszarów źródłiskowych cieków;
- 10) eliminowanie nielegalnego eksploataowania surowców mineralnych oraz rekultywacja terenów powyrobiskowych; w szczególnych przypadkach, gdy w wyrobisku ukształtowały się właściwe biocenozy wzbogacające lokalną różnorodność biologiczną, przeprowadzenie rekultywacji nie jest wskazane, zalecane jest podjęcie działań ochronnych w celu ich zachowania;
- 11) wnioskowanie do właściwego organu ochrony przyrody o objęcie ochroną prawną stanowisk gatunków chronionych i rzadkich roślin, zwierząt i grzybów, także ekosystemów i krajobrazów ważnych do zachowania w postaci rezerwatów przyrody, zespołów przyrodniczo-krajobrazowych i użytków ekologicznych; opracowanie i wdrażanie programów reintrodukcji, introdukcji oraz czynnej ochrony gatunków rzadkich i zagrożonych związanych z nieleśnymi ekosystemami lądowymi;
- 12) utrzymywanie i w razie konieczności odtwarzanie lokalnych i regionalnych korytarzy ekologicznych;
- 13) prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, m.in. poprzez dostosowanie liczebności populacji zwierząt łownych związanych z ekosystemami otwartymi do warunków środowiskowych;
- 14) melioracje nawadniające zalecane są w przypadku stwierdzonego niekorzystnego dla racjonalnej gospodarki rolnej obniżenia poziomu wód gruntowych.

Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów wodnych:

- 1) zachowanie i ochrona zbiorników wód powierzchniowych wraz z pasem roślinności okalającej, poza rowami melioracyjnymi;

- 2) wyznaczenie lokalizacji nowych wałów przeciwpowodziowych o rzeczywistą konieczność ochrony człowieka i jego mienia przed powodzią; w miarę możliwości wały należy lokalizować jak najdalej od koryta rzeki, wykorzystując naturalną rzeźbę terenu;
- 3) tworzenie stref buforowych wokół zbiorników wodnych w postaci pasów zadrzewień i zakrzewień, celem ograniczenia spływu substancji biogenych i zwiększenia bioróżnorodności biologicznej;
- 4) prowadzenie prac regulacyjnych i utrzymaniowych rzek tylko w zakresie niezbędnym dla rzeczywistej ochrony przeciwpowodziowej;
- 5) zachowanie i wspomaganie naturalnego przepływu wód w zbiornikach wodnych na obszarach międzywala; zalecane jest stopniowe przywracanie naturalnych procesów kształtowania i sukcesji starorzeczy poprzez wykorzystanie naturalnych wylewów;
- 6) ograniczanie zabudowy na krawędziach wysoczyznowych, w celu zachowania ciągłości przyrodniczo-krajobrazowej oraz ochrony krawędzi tarasów rzecznych przed ruchami osuwiskowymi;
- 7) rozpoznanie okresowych dróg migracji zwierząt, których rozwój związany jest bezpośrednio ze środowiskiem wodnym (w szczególności płazów) oraz podejmowanie działań w celu ich ochrony;
- 8) wznoszenie nowych budowli piętrzących na ciekach, rowach i kanałach (retencja korytowa) winno być poprzedzone analizą bilansu wodnego zlewni;
- 9) zapewnienie swobodnej migracji rybnom w ciekach poprzez budowę przepławek na istniejących i nowych budowlach piętrzących;
- 10) utrzymanie i wprowadzanie zakrzewień i szuwarów wokół zbiorników wodnych, w szczególności starorzeczy i oczek wodnych jako bariery ograniczającej dostęp do linii brzegowej; utrzymanie lub tworzenie pasów zakrzewień i zadrzewień wzdłuż cieków jako naturalnej obudowy biologicznej ograniczającej spływ zanieczyszczeń z pól uprawnych;
- 11) ograniczenie działań powodujących obniżenie zwierciadła wód podziemnych, w szczególności budowy urządzeń drenarskich i rowów odwadniających na gruntach ornych, łąkach i pastwiskach w dolinach rzecznych oraz na krawędzi tarasów zalewowych i wysoczyzn;
- 12) wnioskowanie do właściwego organu ochrony przyrody celem obejmowania ochroną prawną zachowanych w stanie zbliżonym do naturalnego fragmentów ekosystemów wodnych oraz stanowisk gatunków chronionych i rzadkich właściwych dla ekosystemów hydrogenicznych;
- 13) opracowanie i wdrożenie programów reintrodukcji, restytucji, czynnej ochrony rzadkich i zagrożonych gatunków zwierząt, roślin i grzybów bezpośrednio związanych z ekosystemami wodnymi;
- 14) zachowanie i ewentualne odtwarzanie korytarzy ekologicznych opartych o ekosystemy wodne celem zachowania dróg migracji gatunków związanych z wodą;
- 15) zwiększanie retencji wodnej, przy czym zbiorniki małej retencji winny dodatkowo wzbogacać różnorodność biologiczną terenu, uwzględniając starorzecza i lokalne obniżenia terenu; w miarę możliwości technicznych i finansowych zalecane jest odtworzenie funkcji obszarów źródłiskowych o dużych zdolnościach retencyjnych; w miarę możliwości należy zachowywać lub odtwarzać siedliska hydrogeniczne mające dużą rolę w utrzymaniu lokalnej różnorodności biologicznej;
- 16) zalecane jest rozpoznanie oraz ewentualną przebudowę struktury ichtiofauny zgodnie z charakterem siedliska we wszystkich zbiornikach wodnych przewidzianych do wykorzystania w myśl właściwych przepisów o rybactwie śródlądowym; gospodarka rybacka na wodach powierzchniowych powinna wspomagać ochronę gatunków krytycznie zagrożonych i zagrożonych oraz promować gatunki o pochodzeniu lokalnym prowadząc do uzyskania struktury gatunkowej i wiekowej ryb, właściwej dla danego typu wód;
- 17) zalecane jest utrzymanie i odtwarzanie meandrów na wybranych odcinkach cieków; w razie możliwości wprowadzanie wtórnego zabagnienia terenów.

W Obszarze zakazuje się:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) 1 realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.);
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej;

Zakaz, o którym mowa w pkt 2, nie dotyczy przedsięwzięć służących obsłudze ruchu komunikacyjnego, turystyce oraz przedsięwzięć bezpośrednio związanych z rolnictwem i przemysłem spożywczym.

Zakaz, o którym mowa w pkt 4, nie dotyczy:

- 1) ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego obowiązujących w dniu wejścia w życie rozporządzenia nr 61 Wojewody Mazowieckiego z dnia 24 lipca 2002r. w sprawie wprowadzenia obszarów chronionego krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 203, poz. 4939 oraz z 2003r. Nr 172, poz. 4213 i Nr 252, poz. 6632);
- 2) zatwierdzonych lub przyjętych do dnia wejścia w życie rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1, dokumentacji geologicznych złóż kruszyw naturalnych w rozumieniu ustawy z dnia 4 lutego 1994r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. z 2020r. poz. 1060)
- 3) 3 działek o nr ew. 225/2, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252 położonych w miejscowości Szczytno, gm. Załuski.

Zakaz, o którym mowa w pkt 8, nie dotyczy obowiązujących w dniu wejścia w życie rozporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Nadzór nad Obszarem sprawuje Marszałek Województwa Mazowieckiego.

Rozporządzenie nr 20 Wojewody Mazowieckiego z dnia 15 kwietnia 2005 r. w sprawie Naruszewskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Naruszewski Obszar Chronionego Krajobrazu, obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem, a także pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych. Obszar o całkowitej powierzchni 7030,2ha położony jest na terenie powiatu płońskiego w gminach: Naruszewo, Załuski.

Poniżej zasady:

1. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów leśnych:

- 1) utrzymanie ciągłości i trwałości ekosystemów leśnych; niedopuszczanie do ich nadmiernego użytkowania;
- 2) wspieranie procesów sukcesji naturalnej przez inicjowanie i utrwalanie naturalnego odnowienia o składzie i strukturze odpowiadającej siedlisku; tam gdzie nie są możliwe odnowienia naturalne - używanie do odnowień gatunków miejscowego pochodzenia przy ograniczaniu gatunków obcych rodzimej florze czy też modyfikowanych genetycznie;
- 3) zwiększanie udziału gatunków domieszkowych i biocenotycznych; tworzenie układów ekotonowych z tych gatunków;
- 4) pozostawienie drzew o charakterze pomnikowym, przestojów, drzew dziuplastych oraz części drzew obumarłych aż do całkowitego ich rozkładu;
- 5) zwiększenie istniejącego stopnia pokrycia terenów drzewostanami, w szczególności na terenach porolnych tam, gdzie z przyrodniczego i ekonomicznego punktu widzenia jest to możliwe; sprzyjanie tworzeniu zwartych kompleksów leśnych o racjonalnej granicy polno - leśnej; tworzenie i utrzymywanie leśnych korytarzy ekologicznych ze szczególnym uwzględnieniem możliwości migracji dużych ssaków;
- 6) utrzymywanie, a w razie potrzeby podwyższanie poziomu wód gruntowych, w szczególności na siedliskach wilgotnych i bagiennych, tj. w borach bagiennych, olsach i łęgach; budowa zbiorników małej retencji jako zbiorników wielofunkcyjnych, w szczególności podwyższających różnorodność biologiczną w lasach;
- 7) zachowanie i utrzymywanie w stanie zbliżonym do naturalnego istniejących śródleśnych cieków, mokradeł, polan, torfowisk, wrzosowisk oraz muraw napiaskowych; niedopuszczanie do ich nadmiernego wykorzystania dla celów produkcji roślinnej lub sukcesji;
- 8) zwalczanie szkodników owadzych i patogenów grzybowych, a także ograniczanie szkód łowieckich poprzez zastosowanie metod mechanicznych lub biologicznych; stosowanie metod chemicznego zwalczania dopuszcza się tylko przy braku innych alternatywnych metod;
- 9) stopniowe usuwanie gatunków obcego pochodzenia, chyba że zaleca się ich stosowanie w ramach przyjętych zasad hodowli lasu;
- 10) ochrona stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów; w przypadkach stwierdzenia obiektów i powierzchni cennych przyrodniczo (stanowiska rzadkich i chronionych roślin, zwierząt, grzybów oraz pozostałości naturalnych ekosystemów) wnioskowanie do właściwego organu o ich ochronę;
- 11) kształtowanie właściwej struktury populacji zwierząt, roślin i grzybów stanowiących komponent ekosystemu leśnego;
- 12) opracowanie i wdrażanie programów czynnej ochrony oraz reintrodukcji i restytucji gatunków rzadkich, zagrożonych;
- 13) wykorzystanie lasów dla celów rekreacyjno-krajoznawczych i edukacyjnych w oparciu o wyznaczone szlaki turystyczne oraz istniejące i nowe ścieżki edukacyjno-przyrodnicze wyposażone w elementy infrastruktury turystycznej i edukacyjnej zharmonizowanej z otoczeniem;
- 14) prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, w szczególności poprzez dostosowanie liczebności populacji zwierząt łownych związanych z ekosystemami leśnymi do warunków środowiskowych.

Ustalenia dotyczące czynnej ochrony nieleśnych ekosystemów lądowych:

- 1) przeciwdziałanie zarastaniu łąk, pastwisk i torfowisk poprzez koszenie i wypas, a także mechaniczne usuwanie samosiewów drzew i krzewów na terenach otwartych, a w razie konieczności także karczowanie z usunięciem biomasy z pozostawieniem kęp drzew i krzewów;
- 2) propagowanie wśród rolników działań zmierzających do utrzymania trwałych użytków zielonych w ramach zwykłej, dobrej praktyki rolniczej, a także Krajowego Programu Rolnośrodowiskowego - zgodnie z wymogami zbiorowisk łąkowych; propagowanie dominacji gospodarstw prowadzących produkcję mieszaną,

w tym preferowanie hodowli bydła opartej o naturalny wypas metodą pastwiskową; zalecana jest ochrona i hodowla lokalnych starych odmian drzew i krzewów owocowych oraz ras zwierząt; promowanie agroturystyki i rolnictwa ekologicznego;

3) maksymalne ograniczanie zmiany użytków zielonych na grunty orne; niedopuszczanie do przeorywania użytków zielonych; propagowanie powrotu do użytkowania łąkowego gruntów wykorzystywanych dotychczas jako rolne wzdłuż rowów i lokalnych obniżen terenowych;

4) prowadzenie zabiegów agrotechnicznych zgodnie z wymogami zbiorowisk i zasiedlających je gatunków fauny, zwłaszcza ptaków (odpowiednie terminy, częstotliwość i techniki koszenia), w tym powrót do tradycyjnego użytkowania (koszenie ręczne) oraz opóźnianie pierwszego pokosu po 15 lipca, a w przypadku łąk wilgotnych koszenie we wrześniu z pozostawieniem pojedynczych stogów siana na ich obrzeżach do końca lata;

5) preferowanie ochrony roślin metodami biologicznymi;

6) ochrona zieleni wiejskiej: zadrzewień, zakrzewień, parków wiejskich, oraz kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego poprzez ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień śródpolnych i przydrożnych;

7) zachowanie śródpolnych torfowisk, zabagnień, podmokłości oraz oczek wodnych;

8) zachowanie zbiorowisk wydmych, śródpolnych muraw napiaskowych, wrzosowisk i psiar;

9) melioracje odwadniające, w tym regulowanie odpływu wody z sieci rowów, dopuszczalne tylko w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, jednak z bezwzględnym zachowaniem w stanie nienaruszonym terenów podmokłych, w tym torfowisk i obszarów wodno-błotnych oraz obszarów źródłiskowych cieków;

10) eliminowanie nielegalnego eksploataowania surowców mineralnych oraz rekultywacja terenów powyrobiskowych; w szczególnych przypadkach, gdy w wyrobisku ukształtowały się właściwe biocenozy wzbogacające lokalną różnorodność biologiczną, przeprowadzenie rekultywacji nie jest wskazane, zalecane jest podjęcie działań ochronnych w celu ich zachowania;

11) wnioskowanie do właściwego organu ochrony przyrody o objęcie ochroną prawną stanowisk gatunków chronionych i rzadkich roślin, zwierząt i grzybów, także ekosystemów i krajobrazów ważnych do zachowania w postaci rezerwatów przyrody, zespołów przyrodniczo-krajobrazowych i użytków ekologicznych; opracowanie i wdrażanie programów reintrodukcji, introdukcji oraz czynnej ochrony gatunków rzadkich i zagrożonych związanych z nieleśnym ekosystemami lądowymi;

12) utrzymywanie i w razie konieczności odtwarzanie lokalnych i regionalnych korytarzy ekologicznych;

13) prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, m.in. poprzez dostosowanie liczebności populacji zwierząt łownych związanych z ekosystemami otwartymi do warunków środowiskowych;

14) melioracje nawadniające zalecane są w przypadku stwierdzonego niekorzystnego dla racjonalnej gospodarki rolnej obniżenia poziomu wód gruntowych.

Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów wodnych:

1) zachowanie i ochrona zbiorników wód powierzchniowych wraz z pasem roślinności okalającej, poza rowami melioracyjnymi;

2) wyznaczenie lokalizacji nowych wałów przeciwpowodziowych o rzeczywistą konieczność ochrony człowieka i jego mienia przed powodzią; w miarę możliwości wały należy lokalizować jak najdalej od koryta rzeki, wykorzystując naturalną rzeźbę terenu;

3) tworzenie stref buforowych wokół zbiorników wodnych w postaci pasów zadrzewień i zakrzewień, celem ograniczenia spływu substancji biogenych i zwiększenia bioróżnorodności biologicznej;

4) prowadzenie prac regulacyjnych i utrzymaniowych rzek tylko w zakresie niezbędnym dla rzeczywistej ochrony przeciwpowodziowej;

5) zachowanie i wspomaganie naturalnego przepływu wód w zbiornikach wodnych na obszarach międzywala; zalecane jest stopniowe przywracanie naturalnych procesów kształtowania i sukcesji starorzeczy poprzez wykorzystanie naturalnych wylewów;

- 6) ograniczanie zabudowy na krawędziach wysoczyznowych, w celu zachowania ciągłości przyrodniczo-krajobrazowej oraz ochrony krawędzi tarasów rzecznych przed ruchami osuwiskowymi;
- 7) rozpoznanie okresowych dróg migracji zwierząt, których rozwój związany jest bezpośrednio ze środowiskiem wodnym (w szczególności płazów) oraz podejmowanie działań w celu ich ochrony;
- 8) wznoszenie nowych budowli piętrzących na ciekach, rowach i kanałach (retencja korytowa) winno być poprzedzone analizą bilansu wodnego zlewni;
- 9) zapewnienie swobodnej migracji rybnom w ciekach poprzez budowę przepławek na istniejących i nowych budowlach piętrzących;
- 10) utrzymanie i wprowadzanie zakrzewień i szuwarów wokół zbiorników wodnych, w szczególności starorzeczy i oczek wodnych jako bariery ograniczającej dostęp do linii brzegowej; utrzymanie lub tworzenie pasów zakrzewień i zadrzewień wzdłuż cieków jako naturalnej obudowy biologicznej ograniczającej wpływ zanieczyszczeń z pól uprawnych;
- 11) ograniczenie działań powodujących obniżenie zwierciadła wód podziemnych, w szczególności budowy urządzeń drenarskich i rowów odwadniających na gruntach ornych, łąkach i pastwiskach w dolinach rzecznych oraz na krawędzi tarasów zalewowych i wysoczyzn;
- 12) wnioskowanie do właściwego organu ochrony przyrody celem obejmowania ochroną prawną zachowanych w stanie zbliżonym do naturalnego fragmentów ekosystemów wodnych oraz stanowisk gatunków chronionych i rzadkich właściwych dla ekosystemów hydrogenicznych;
- 13) opracowanie i wdrożenie programów reintrodukcji, restytucji, czynnej ochrony rzadkich i zagrożonych gatunków zwierząt, roślin i grzybów bezpośrednio związanych z ekosystemami wodnymi;
- 14) zachowanie i ewentualne odtwarzanie korytarzy ekologicznych opartych o ekosystemy wodne celem zachowania dróg migracji gatunków związanych z wodą;
- 15) zwiększanie retencji wodnej, przy czym zbiorniki małej retencji winny dodatkowo wzbogacać różnorodność biologiczną terenu, uwzględniając starorzecza i lokalne obniżenia terenu; w miarę możliwości technicznych i finansowych zalecane jest odtworzenie funkcji obszarów źródłiskowych o dużych zdolnościach retencyjnych; w miarę możliwości należy zachowywać lub odtwarzać siedliska hydrogeniczne mające dużą rolę w utrzymaniu lokalnej różnorodności biologicznej;
- 16) zalecane jest rozpoznanie oraz ewentualną przebudowę struktury ichtiofauny zgodnie z charakterem siedliska we wszystkich zbiornikach wodnych przewidzianych do wykorzystania w myśl właściwych przepisów o rybactwie śródlądowym; gospodarka rybacka na wodach powierzchniowych powinna wspomagać ochronę gatunków krytycznie zagrożonych i zagrożonych oraz promować gatunki o pochodzeniu lokalnym prowadząc do uzyskania struktury gatunkowej i wiekowej ryb, właściwej dla danego typu wód;
- 17) zalecane jest utrzymanie i odtwarzanie meandrów na wybranych odcinkach cieków; w razie możliwości wprowadzanie wtórnego zabagnienia terenów.

W Obszarze zakazuje się:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarłisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) 1 realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.);
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;

- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

Zakaz, o którym mowa pkt 2, nie dotyczy przedsięwzięć służących obsłudze ruchu komunikacyjnego, turystyce oraz przedsięwzięć bezpośrednio związanych z rolnictwem i przemysłem spożywczym.

Zakaz, o którym mowa w pkt 4, nie dotyczy zatwierdzonych lub przyjętych do dnia wejścia w życie rozporządzenia nr 61 Wojewody Mazowieckiego z dnia 24 lipca 2002r. w sprawie wprowadzenia obszarów chronionego krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 203, poz. 4939) złóż kruszyw naturalnych w rozumieniu ustawy z dnia 4 lutego 1994r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. Nr 27, poz. 96 z późn. zm.2/).

Zakaz, o którym mowa w pkt 8, nie dotyczy obowiązujących w dniu wejścia w życie rozporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Nadzór nad Obszarem sprawuje Marszałek Województwa Mazowieckiego.

3.15. Pomniki przyrody

Są to pojedyncze twory przyrody żywej i nieożywionej lub ich skupiska o szczególnej wartości przyrodniczej, naukowej, kulturowej, historycznej lub krajobrazowej oraz odznaczające się indywidualnymi cechami, wyróżniającymi je wśród innych tworów, okazałych rozmiarów drzew, krzewów gatunków rodzimych lub obcych, źródła, wodospady, wywierzyska, skałki, jary, głazy narzutowe oraz jaskinie.

O uznaniu obiektu za pomnik przyrody decyduje rada gminy w drodze uchwały, która określa nazwę obszaru lub obiektu, jego położenie, w miarę potrzeb otulinę oraz zakazy dla nich właściwe.

Na terenie Gminy Załuski zostały ustanowione następujące pomniki przyrody:

- 4 pomniki przyrody pojedyncze:
 - sosna pospolita – nr rejst Woj. 151/212/82,; Podstawa Prawna: Orz. nr 151/212/82 z 21.10.82r. Dz.Urz. nr 1 z 4.05.83r. poz. 17; położenie: Naborowiec – na roli przy drodze do Gostolina; obwód – 279cm, wysokość– 12 m.
 - dąb szypułkowy – nr rejst, Woj. 375/436/94; Podstawa Prawna: Rozp. Nr 5/94 z 23.02.94r. Dz.Urz. nr 31 z 28.02.94r. poz. 16; położenie: Kroczewo – przy Kościele; obwód – 460 cm, wysokość 20 m.
 - dąb szypułkowy – nr rejst, Woj. 260/321/86; Podstawa Prawna: Zarz. Nr 29/86 Woj. Ciech. (Dz. Urz. Nr 14 poz. 371); położenie: Stare Wrońska; obwód –390 cm, wysokość 22 m.
 - buk pospolity – nr rejst, Woj. 261/322/86; położenie: Stare Wrońska; obwód –322 cm, wysokość 25 m.
- 4 grupy drzew
 - a) kępa drzewostanu buk pospolity – nr rejst, Woj. 337/398/90; Podstawa Prawna: Rozp. nr 3/90 z 1.12.90r. Dz.Urz. nr 17 z 14.12.90r. poz. 197; położenie: część 441d leśnictwo; obwód: 54 – 233 cm, wysokość: 18 – 22 m.
 - b) grupa drzew: – nr rejst, Woj. 21/73; Podstawa Prawna; Orz. nr 410 z 25.10.73r. Dz.Urz. nr 20 z 10.11.73r. poz. 434; położenie: Zdunowo na terenie Parku;
 - ✓ *dęby szypułkowe*– 4 szt. o obwodach: 300cm, 327 cm, 330 cm, 337 cm; i wysokości 22m każdy;

- ✓ *jesion wyniosły 2 szt.:* o obwodach 227 cm i 258 cm i wysokości 24 m każdy,
- ✓ *modrzew europejski* o obwodzie: 227 cm i wysokości 26 m,
- ✓ *wiąz szypułkowy* o obwodzie: 300 cm i wysokości 20 m,
- ✓ *topola biała* o obwodzie: 300 cm i wysokości 32 m,
- ✓ *lipa drobnolistna* o obwodzie: 357 cm i wysokości 22 m,;
- aleja drzew – lipa drobnolistna – 158 szt.; – nr rejst, Woj. 29/73; Podstawa Prawna: Orz. nr 420 z 19.11.73r. Dz.Urz. nr 21 poz. 506; położenie: Zdunowo – wzdłuż drogi do Kroczeva na wschód od zabudowań szkoły;; obwód: 91 – 251 cm, wysokość: 16 m.
- c) grupa drzew dęb szypułkowy – 3 szt. – nr rejst. 442/503/97, Woj. 442/503/97; Podstawa Prawna: Zarz. Nr 29/86 Woj. Ciech. (Dz. Urz. Nr 14 poz. 371); położenie: Stare Wrońska, w obwodach: 380cm, 340cm, 380cm, i wysokości odpowiednio: 19, 19 i 20 m.

Ustanowienie pomnika przyrody, stanowiska dokumentacyjnego, użytku ekologicznego lub zespołu przyrodniczo-krajobrazowego następuje w drodze uchwały rady gminy, która określa m. in. nazwę danego obiektu lub obszaru, jego położenie, sprawującego nadzór, szczególne cele ochrony, w razie potrzeby ustalenia dotyczące jego czynnej ochrony oraz zakazy właściwe dla tego obiektu, obszaru lub jego części. Na terenach niezabudowanych, jeżeli nie stanowi to zagrożenia dla ludzi lub mienia, drzewa stanowiące pomniki przyrody podlegają ochronie aż do ich samoistnego, całkowitego rozpadu. Zniesienia formy ochrony przyrody dokonuje rada gminy w drodze uchwały. Projekty uchwał wymagają uzgodnienia z właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska. Zniesienie formy ochrony przyrody następuje w razie utraty wartości przyrodniczych, ze względu na które ustanowiono formę ochrony przyrody lub w razie konieczności realizacji inwestycji celu publicznego lub zapewnienia bezpieczeństwa powszechnego. W stosunku do pomnika przyrody, stanowiska dokumentacyjnego, użytku ekologicznego lub zespołu przyrodniczo-krajobrazowego mogą być wprowadzone następujące zakazy:

- niszczenia, uszkodzania lub przekształcania obiektu lub obszaru,
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym lub przeciwpowodziowym albo budową, odbudową, utrzymywaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- uszkodzania i zanieczyszczania gleby,
- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody albo racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej,
- likwidowania, zasypywania i przekształcania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych,
- wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia użytkowanych gruntów rolnych,
- zmiany sposobu użytkowania ziemi,
- wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu,
- umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia nor, legowisk zwierzęcych oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką,
- zbioru, niszczenia, uszkodzania roślin i grzybów na obszarach użytków ekologicznych, utworzonych w celu ochrony stanowisk, siedlisk lub ostoi roślin i grzybów chronionych,
- umieszczania tablic reklamowych.

Zakazy nie dotyczą:

- prac wykonywanych na potrzeby ochrony przyrody po uzgodnieniu z organem ustanawiającym daną formę ochrony przyrody,
- realizacji inwestycji celu publicznego po uzgodnieniu z organem ustanawiającym daną formę ochrony przyrody,
- zadań z zakresu obronności kraju w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa państwa,

- likwidowania nagłych zagrożeń bezpieczeństwa powszechnego i prowadzenia akcji ratowniczych.

3.16. Korytarze ekologiczne.

Na terenie gminy występują lokalne korytarze ekologiczne, które powinny być zachowane w układzie planowania przestrzennego. Powyższe korytarze to tereny leśne, zakrzaczone, podmokłe z naturalną roślinnością o przebiegu liniowym (pasmowym), położone pomiędzy płatami obszarów siedliskowych. Korytarze zapewniają zwierzętom odpowiednie warunki do przemieszczania się, dają możliwość schronienia i dostęp do pokarmu. Są niezwykle ważne ze względu na fragmentację środowiska (podział siedliska na małe, odizolowane od siebie płaty) wskutek działalności człowieka i przekształcenia ziemi. Są także ważne dla siedlisk ludzkich – pełnią funkcje przewietrzania terenów zainwestowanych oraz stanowią istotne uzupełnienie terenów zurbanizowanych.

4. Projektowane funkcje terenu na tle obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego i obowiązującego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

4.1. Obszar objęty granicami zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Głównym celem zmiany miejscowego planu jest określenie wybranych ustaleń dotyczących zasad zagospodarowania terenu, kształtowania dachów na budynkach oraz ustalenia regulujące zasady chowu i hodowli zwierząt, w związku z czym wprowadzane zmiany nie będą miały negatywnego oddziaływania na środowisko.

Zmiana „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Załuski dla terenu wsi Niepiekła” odnosi się wyłącznie do wybranych zapisów tekstowych obowiązującego „Planu” (dla całego obszaru objętego planem). Projektowane zmiany nie wprowadzają nowego przeznaczenia terenów oraz nie zmieniają już istniejących funkcji.

4.2. Skutki dla środowiska wynikające z projektowanego przeznaczenia obszarów o różnych funkcjach

Składniki środowiska przyrodniczego mają ściśle określone dla nich cechy, a także właściwości. Powodować to może zróżnicowaną reakcję na działalność człowieka, która ma wpływ na środowisko przyrodnicze. Działalność ta może być zarówno planowana, jak i przypadkowa.

Na terenie objętym zmianami nie wystąpią skutki wprowadzanych „Planem” nowych funkcji, z powodu ich braku. Zmiana „Planu” odnosi się wyłącznie do zapisów tekstowych w odniesieniu do geometrii dachów oraz zwiększenia wysokości budynków z zakresu obsługi rolnictwa.

5. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.

Głównym celem projektowanej zmiany „Planu” jest zmiana geometrii dachów oraz wysokości budynków nieuciążliwej usługi i obsługi rolnictwa.

W konsekwencji można stwierdzić, że brak realizacji projektowanego przedsięwzięcia („opcja zero”) nie wpłynie na zmianę obecnego stanu środowiska, tereny te pozostaną w dotychczasowym użytkowaniu.

6. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.

Zmiany wprowadzone zmianą „Planu” polegają na wprowadzeniu zmiany dachów i wysokości budynków nieuciążliwej usługi i obsługi rolnictwa.

7. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczących obszarów podlegających ochronie na podstawie Ustawy z dnia 16 kwietnia o ochronie przyrody.

Podstawowym instrumentem służącym do lokalizowania inwestycji na terenie gminy są miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

Na terenie gminy występują następujące obszary podlegający ochronie na podstawie ustawy o ochronie przyrody:

- Krysco-Joniecki Obszar Chronionego Krajobrazu,
- Naruszewski Obszar Chronionego Krajobrazu.

8. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby, w jakie te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu.

Przy sporządzaniu zmiany „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Załuski dla terenu wsi Niepiekła” miały zastosowanie cele ochrony środowiska określone w następujących aktach prawnych ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym, krajowym:

- Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. (Dyrektywa Siedliskowa) oraz Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. (w sprawie ochrony dzikich ptaków).
Głównym celem Dyrektyw jest konieczność przyczynienia się do zapewnienia różnorodności biologicznej poprzez ochronę siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny, flory i ptaków na europejskim terytorium państw członkowskich. Niemniej jednak działania podejmowane zgodnie z dyrektywami powinny uwzględniać wymogi gospodarcze, społeczne i kulturalne oraz cechy regionalne i lokalne.
- Strategia Lizbońska – przyjęta na szczycie Rady Europy w Lizbonie w marcu 2000, uzupełniona na szczycie Rady Europy w Goteborgu w czerwcu 2001r. Głównym celem „strategii” jest stworzenie na obszarze Unii najbardziej konkurencyjnej i dynamicznej gospodarki na świecie, opartej na wiedzy zdolnej do tworzenia nowych miejsc pracy oraz zapewniającą spójność społeczną. Osiągnięcie tego celu nie musi odbywać się kosztem degradacji środowiska naturalnego i musi być zgodne ze zrównoważonym rozwojem.
- Dyrektywa Rady Nr 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko – dyrektywę niniejszą stosuje się do oceny skutków środowiskowych tych przedsięwzięć publicznych i prywatnych, które mogą mieć znaczący wpływ na środowisko.

- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady Europy nr 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, celem dyrektywy jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska i przyczynienia się do uwzględnienia aspektów środowiskowych w przygotowaniu i przyjmowaniu planów i programów w celu wspierania stałego rozwoju, poprzez zapewnienie, że zgodnie z niniejszą dyrektywą dokonywana jest ocena wpływu na środowisko niektórych planów i programów, które potencjalnie mogą powodować znaczący wpływ na środowisko.
- Decyzja 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady Europy z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiająca szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego – VI Program Działań na Rzecz Środowiska.

Program ten stanowi podstawę dla wymiaru ochrony środowiska europejskiej strategii stałego rozwoju i przyczynia się do włączenia problemów ochrony środowiska do wszystkich polityk wspólnoty, między innymi poprzez określenie priorytetów ochrony środowiska dla strategii. W szczególności program ten ma na celu:

- podkreślenie znaczenia zmiany klimatu,
 - ochronę, zachowanie, odbudowę i rozwijanie funkcjonowania systemów naturalnych, siedlisk przyrodniczych, dzikiej fauny i flory,
 - przyczynianie się do wysokiego poziomu jakości życia i dobrobytu społecznego obywateli poprzez zapewnienie środowiska naturalnego, w którym poziom zanieczyszczenia nie powoduje szkodliwych skutków dla zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego oraz poprzez zachęcanie do stałego rozwoju urbanizacyjnego,
 - lepszą wydajność zasobów oraz zarządzanie zasobami i odpadami mając na celu zapewnienie, że spożycie odnawialnych i nieodnawialnych zasobów nie przekroczy zdolności środowiska naturalnego.
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.
Ustawa określa cele, zasady i formy ochrony przyrody ożywionej i nieożywionej oraz krajobrazu. Ochrona przyrody, w rozumieniu ustawy, polega na zachowaniu, zrównoważonym użytkowaniu oraz odnawianiu zasobów, tworów i składników przyrody: dziko występujących roślin, zwierząt i grzybów, siedlisk przyrodniczych, szczątków przyrody ożywionej i nieożywionej oraz krajobrazu i zadrzewień.
 - Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.
Organy administracji są obowiązane do udostępniania każdemu informacji o środowisku i jego ochronie, dotyczące m.in.:
 - stanu elementów środowiska oraz wzajemnego oddziaływania między tymi elementami,
 - emisji i zanieczyszczeń oddziałujących lub mogących oddziaływać na środowisko,
 - środków i działań, które mają faktycznie lub potencjalnie wpływ na poszczególne elementy środowiska lub ich ochronę oraz raportów w tym zakresie,
 - stanu zdrowia, bezpieczeństwa i warunków życia ludzi w zakresie oddziaływania na nie stanu środowiska i emisji.

Powyższe cele zostały uwzględnione przy opracowywaniu zmiany „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Załuski dla terenu wsi Niepiekła” poprzez:

- przyczynianie się do wysokiego poziomu jakości życia i dobrobytu społecznego obywateli poprzez zapewnienie środowiska naturalnego, w którym poziom zanieczyszczenia nie powoduje szkodliwych skutków dla zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego oraz poprzez zachęcanie do stałego rozwoju urbanizacyjnego;

9. Przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływanie bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru oraz na środowisko.

Dla inwestycji przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko będzie wymagane, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko zostanie stwierdzony na podstawie art.63 ust.1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283 z późn. zm.).

9.1. Wpływ realizacji zmiany „Planu” na poszczególne elementy środowiska.

Poza przytoczonymi oddziaływaniami na środowisko opisanymi w rozdziale **II pkt. 3.4. Skutki dla środowiska wynikające z projektowanego przeznaczenia obszarów o różnych funkcjach**, wyróżnia się poniższe znaczące oddziaływania na poszczególne elementy środowiska.

9.2. Oddziaływanie na różnorodność biologiczną.

Zmiana „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Załuski dla terenu wsi Niepiekła” nie dotyczy lokalizacji nowych funkcji, w związku z czym nie będzie oddziaływać na różnorodność biologiczną.

9.3. Oddziaływanie na ludzi.

W związku ze sposobem użytkowania i zagospodarowania terenu (w tym istniejącym), można stwierdzić, że zmiana „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Załuski dla terenu wsi Niepiekła” nie będzie oddziaływać na ludzi.

9.4. Oddziaływanie na zwierzęta.

Nie prognozuje się negatywnego oddziaływania na faunę, w tym na obszary chronione ze względu na charakter projektowanych zmian.

9.5. Oddziaływanie na roślinność.

Nie prognozuje się negatywnego oddziaływania na florę, w tym na obszary chronione ze względu na charakter projektowanych zmian.

9.6. Oddziaływanie na wody podziemne i powierzchniowe.

Nie prognozuje się negatywnego oddziaływania na wody podziemne i powierzchniowe ze względu na charakter projektowanych zmian.

9.7. Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne.

Ze względu na istniejące drogi oraz istniejący ruch lokalny, nie przewiduje się negatywnego wpływu na środowisko spowodowanego wzmożoną emisją spalin. Nie prognozuje się negatywnego oddziaływania na powietrze atmosferyczne ze względu na charakter projektowanych zmian.

Dopuszczalne wartości stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu, określono Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji

w powietrzu.

9.8. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi i glebę.

Przy realizacji inwestycji proponowanych w obowiązującym „Planie” ulega przekształceniu wierzchnia powierzchnia ziemi. Są to niwelacje, naturalnie związane z wprowadzeniem nowych funkcji.

Jest to oddziaływanie bezpośrednie, długoterminowe, neutralne i nieodwracalne.

Nie prognozuje się negatywnego oddziaływania na powierzchnię ziemi i gleb ze względu na charakter projektowanych zmian.

9.9. Oddziaływanie na drożność korytarzy ekologicznych.

Nie prognozuje się negatywnego oddziaływania na drożność korytarzy ekologicznych, ze względu na charakter projektowanych zmian.

Zostanie zachowana ciągłość korytarzy ekologicznych na terenie gminy.

9.10. Oddziaływanie na krajobraz.

Nie prognozuje się negatywnego oddziaływania na krajobraz, ze względu na charakter projektowanych zmian.

9.11. Oddziaływanie na klimat akustyczny oraz ochrona przed wibracjami i polami elektromagnetycznymi

Realizacja ustaleń zmiany „Planu” nie spowoduje zmian w warunkach klimatycznych obszaru.

Źródłem hałasu komunikacyjnego są drogi, aczkolwiek powstający hałas należy minimalizować. Należy także zwrócić uwagę, że droga wojewódzka jest drogą istniejącą i jest w pełni zmodernizowana oraz wykonana zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi. Ustalenia zmiany „Planu” nie dotyczą niniejszej drogi. Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku reguluje Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz.112 z późn. zm.).

Dopuszczalny poziom hałasu wyrażony równoważnym poziomem dźwięku w dB, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne:

Przeznaczenie terenu	Drogi lub linie kolejowe		Instalacje i pozostałe obiekty i grupy źródeł hałasu	
	pora dnia - przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	pora nocy - przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	pora dnia - przedział czasu odniesienia równy 8 najniższym korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	pora nocy - przedział czasu odniesienia równy 1 najniższym korzystnej godzinie nocy
- Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. - Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży; - Tereny domów opieki społecznej; - Tereny szpitali w miastach;	61 dB	56 dB	50 dB	40 dB
- Tereny zabudowy mieszkaniowej	65 dB	56 dB	55 dB	45 dB

wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego; - Tereny zabudowy zagrodowej; - Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe - Tereny mieszkaniowo-usługowe				
---	--	--	--	--

Linie elektroenergetyczne także emitują hałas. Dopuszczalny poziom hałasu wyrażony równoważnym poziomem dźwięku w dB, powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne kształtuje się następująco:

Przeznaczenie terenu	Drogi lub linie kolejowe		Instalacje i pozostałe obiekty i grupy źródeł hałasu	
	pora dnia - przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	pora nocy - przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	pora dnia - przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	pora nocy - przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie noc
- Tereny szpitali i domów opieki społecznej; - Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży;	55 dB	45 dB	45 dB	40 dB
- Tereny zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej oraz zabudowy zagrodowej i zamieszkania zbiorowego; - Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe - Tereny mieszkaniowo - usługowe	60 dB	50 dB	50 dB	45 dB

9.12. Oddziaływanie na zasoby naturalne.

Surowce, które człowiek czerpie ze środowiska przyrodniczego na swoje potrzeby nazywają się zasobami naturalnymi ziemi. Zasoby te dzielą się na nieorganiczne takie jak: powietrze atmosferyczne, surowce mineralne, gleba, woda oraz organiczne tj. rośliny i zwierzęta.

Wpływ realizacji przedmiotowych zmian na stan zasobów naturalnych gminy został omówiony powyżej.

Oddziaływanie będzie długoterminowe, stałe i bezpośrednie, ale nie będzie to oddziaływanie negatywne.

9.13. Oddziaływanie na zabytki.

Nie prognozuje się oddziaływania planowanych zmian na zabytki, ze względu na charakter projektowanych zmian.

9.14. Oddziaływanie na dobra materialne.

Realizacja projektu zmiany „Planu” może spowodować wzrost zasobności gminy w dobra materialne, który zostanie zharmonizowany z ochroną walorów przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych. Będzie to oddziaływanie, długoterminowe oraz pozytywne.

9.15. Oddziaływanie na tereny objęte ochroną prawną.

Na terenie gminy Załuski występują obszary podlegający ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody:

- Krysko-Joniecki Obszar Chronionego Krajobrazu,
- Naruszewski Obszar Chronionego Krajobrazu.

Wszystkie uciążliwości związane z inwestycją będą zamykać się w obszarze inwestycji.

Zmiana „Planu” nie wprowadza nowych terenów inwestycyjnych. W związku z tym nie wystąpi oddziaływanie na te tereny objęte ochroną prawną.

10. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

Przy realizacji zmiany „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Załuski dla terenu wsi Niepiekła” w celu ograniczenia negatywnych oddziaływań na środowisko i zdrowie ludzi należy uwzględnić poniższe ustalenia:

- d) zapewnić ochronę wód powierzchniowych i podziemnych poprzez zakaz odprowadzania nieczyszczonych ścieków do gruntu i cieków wodnych,
- e) zapewnić ochronę powietrza atmosferycznego poprzez stosowanie obowiązujących norm dotyczących emisji spalin i zanieczyszczeń atmosferycznych,
- f) zapewnić ochronę klimatu akustycznego poprzez obowiązek przestrzegania dopuszczalnych poziomów hałasu, zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi,
- g) zapewnić monitoring siedlisk gatunków chronionych w bezpośrednim sąsiedztwie inwestycji, dotyczy to zwłaszcza obszaru, na którym planowana inwestycja jest oraz w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru Natura 2000,
- h) maksymalne ograniczenie rozmiarów placów budów w celu ograniczenia przekształceń wierzchniej warstwy litosfery,
- i) zabezpieczenie terenów poddanych niwelacjom, wykopom i innym przekształceniom, za pomocą nasadzeń zieleni niskiej i ewentualnych umocnień mechanicznych,
- j) zdjęcie aktywnej biologicznie warstwy gleby w miejscach wykopów budowlanych i wykorzystanie jej do kształtowania terenów zieleni przydrożnej i przyobiektywnej,
- k) zabezpieczenie gruntu i wód w rejonie inwestycji przed zanieczyszczeniami związanymi z pracą sprzętu zmechanizowanego,
- l) ukształtowanie terenów zieleni pełniącej funkcje izolacyjno - krajobrazowe (sąsiedztwo terenów

- komunikacyjnych),
- m) rekultywacja terenów zniszczonych w procesie budowlanym,
 - n) stosowanie oprócz piaskowników kanalizacji deszczowej również separatorów substancji ropopochodnych,
 - o) obowiązek gromadzenia odpadów komunalnych w miejscach do tego przeznaczonych i ich zagospodarowanie zgodnie z zasadami gospodarki odpadami komunalnymi w gminie,
 - p) zapewnić ochronę istniejących lokalnych powiązań przyrodniczych.

11. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Na etapie sporządzania zmiany „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Załuski dla terenu wsi Niepiekła”, przyjęto rozwiązania zaproponowane przez zainteresowane strony.

W trakcie sporządzania projektu zmiany „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Załuski dla terenu wsi Niepiekła” nie napotkano na trudności wynikające z niedostatków techniki i luk we współczesnej wiedzy, a w szczególności z problemem dokonania oceny środowiskowej pod względem zagrożenia powierzchni ziemi, roślin, zwierząt oraz krajobrazu.

12. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.

Zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 23 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r poz. 293 z późn. zm.) organ sporządzający miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego – wójt zobowiązany jest przynajmniej raz w czasie kadencji Rady do przeprowadzenia analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym, w tym skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu.

W przypadku, gdy zaistnieje możliwość negatywnego oddziaływania któregoś z elementów planowanej inwestycji na chronione środowisko przyrodnicze lub na siedliska chronionych gatunków roślin bądź też inne chronione elementy przyrody o znaczeniu priorytetowym przewidywany jest monitoring podczas eksploatacji. Monitoring miałby na celu określenie skuteczności zastosowanych rozwiązań w celu ochrony przyrody.

Proponowany monitoringiem oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze jest:

- w sposób ciągły diagnozować zmiany w zakresie zagospodarowania przestrzeni na podstawie systematycznych inwentaryzacji (zadanie samorządu gminnego),
- coroczna kontrola, w okresie dwóch lat po zakończeniu inwestycji, stanu przyrodniczego obiektu i terenu wokół obiektu,
- wprowadzić monitoring obszarów i obiektów ochrony przyrody i obiektów planowanych do objęcia ochroną, między innymi dla oceny stanu ich siedlisk, szaty roślinnej i fauny oraz skuteczności

prowadzonych zabiegów ochronnych (zadanie służb Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska).

13. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.

Oddziaływanie inwestycji na terenie gminy Załuski będzie ograniczone terytorialnie – na obszarze objętym planem.

W związku z powyższym nie przewiduje się transgranicznego oddziaływania na środowisko.

14. Streszczenie w języku niespecjalistycznym.

Zgodnie z uregulowaniami prawnymi dotyczącymi udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko projekt zmiany „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Załuski dla terenu wsi Niepiekła” wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

W ramach przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko sporządza się prognozę oddziaływania na środowisko projektu „Planu”, której zakres i stopień szczegółowości uzgadnia się z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska oraz z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym.

Głównym celem zmiany miejscowego planu jest określenie wybranych ustaleń dotyczących kształtowania dachów na budynkach oraz ich wysokości, w związku z czym wprowadzane zmiany nie będą miały negatywnego oddziaływania na środowisko.

Powyższe tereny zlokalizowane są w obrębie gruntów gminy Załuski.

Celem opracowania zmiany „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Załuski dla terenu wsi Niepiekła” jest identyfikacja i przewidywanie oddziaływania realizacji tej zmiany na zdrowie ludzi oraz na środowisko biogeograficzne.

Posłużono się metodą opisową, obejmującą przedstawienie wpływu, a następnie ocenę stopnia i zakresu oddziaływania na środowisko inwestycji na różnych etapach ich realizacji.

Przedmiotowe tereny położone są w gminie Załuski, w powiecie płońskim, w części centralnej województwa mazowieckiego. Gmina ma charakter typowo rolniczy. Na terenie gminy występują następujące tereny prawnie chronione: Krysko-Joniecki Obszar Chronionego Krajobrazu, Naruszewski Obszar Chronionego Krajobrazu.

Gmina posiada dobrze rozwiniętą sieć powiązań komunikacyjnych. Z miejscowości Załuski rozchodzą się promienie drogi w kierunku gminnych wsi. Przez miasto przebiega droga krajowa nr 7 relacji Warszawa – Gdańsk.

Według regionalizacji Kondrackiego gmina Załuski położona jest w zasięgu mezoregionu Wysoczyzna Płońska. Wysoczyzna Płońska to region naturalny w południowo-zachodniej części Niziny Północnomazowieckiej, między Równiną Raciąską na północy i Kotliną Warszawską na południu, a Pojezierzem Dobrzyńskim na zachodzie i Wysoczyzną Ciechanowską na wschodzie. Leży na prawym brzegu Wisły, pomiędzy ujściem Narwi a Płockiem. Zajmuje powierzchnie 1780 km².

Wysoczyzna Płońska stanowi równinę morenową zlodowacenia środkowopolskiego, urozmaiconą niewysokimi (do 163 m n.p.m.) wzgórzami kemowymi i morenowymi. Region ma charakter rolniczy. Występuje tu niska lesistość. Obszar pozbawiony jest większych jezior i cechuje go ilość opadów niższa od średniej krajowej.

Gmina Załuski jest gminą typowo rolniczą. Użytki rolne zajmują 9040,66 ha, co stanowi 83,342% ogólnej powierzchni. Grunty orne w gminie zajmują 74,8%, łąki 2%, pastwiska 4%, sady 2%. Gleby na terenie gminy Załuski są dobrej jakości. Przeważają grunty klasy bonitacyjnej IVa, które stanowią 43%.

Gmina Załuski – wg regionalizacji klimatycznej Polski położona jest w północnowschodniej części dzielnicy klimatycznej środkowej (VII) i północnej części regionu agroklimatycznego Krainy Wielkich Dolin (C).

Brak realizacji projektowanego dokumentu („opcja zero”) nie wpłynie na zmianę obecnego stanu środowiska, tereny te pozostaną w dotychczasowym użytkowaniu i przeznaczeniu.

Realizacja projektowanej zmiany „Planu” nie będzie miała negatywnych oddziaływań na cel i przedmiot ochrony Obszarów Natura 2000 i na ich fragmentaryzację.

Przy sporządzaniu zmiany „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Załuski dla terenu wsi Niepiekła” miały zastosowanie cele ochrony środowiska określone w aktach prawnych ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym, krajowym, które zostały uwzględnione przy opracowywaniu „Planu”.

Organ sporządzający miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego – wójt – zobowiązany jest przynajmniej raz w czasie kadencji Rady do przeprowadzenia analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym, w tym skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu.

W przypadku, gdy zaistnieje możliwość negatywnego oddziaływania któregoś z elementów planowanej inwestycji na chronione środowisko przyrodnicze lub na siedliska chronionych gatunków roślin bądź też inne chronione elementy przyrody o znaczeniu priorytetowym przewidywany jest monitoring podczas eksploatacji. Monitoring miałby na celu określenie skuteczności zastosowanych rozwiązań w celu ochrony przyrody.

Nie przewiduje się transgranicznego oddziaływania na środowisko z uwagi na oddziaływanie ograniczone terytorialnie - do terenu objętego zmianą „Planu”.

Załuski, 08.07.2020 r.

AMS Concept sp. z o.o.
ul. Kopernika 30 lok.532
00-336 Warszawa

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że spełniam wymagania o których mowa w art. 74a ust.2 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisko i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283 z późn. zm.).

Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

mgr inż. arch. Agata M. Stępień
uprawnienia budowlane
do projektowania bez ograniczeń
w specjalności architektonicznej
nr SW-86/2010

...

.....
kierownik zespołu